

ЗАКОН О ПРЕВОЗУ ТЕРЕТА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

І. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет и обим примене закона

Члан 1.

Овим законом уређују се услови и начин обављања јавног превоза терета и превоза терета за сопствене потребе који се обавља на територији Републике Србије, односно јавног превоза терета и превоза терета за сопствене потребе у међународном друмском саобраћају и инспекцијски надзор.

Превоз терета у друмском саобраћају обавља се у складу са овим законом и подзаконским актима донетим на основу овог закона, као и потврђеним међународним уговорима, на бази реципроцитета.

Одредбе овог закона не односе се на:

- 1) превоз терета који се обавља возилима Војске Србије и органа државне управе надлежног за унутрашње послове;
- 2) превоз терета који обавља физичко лице ради задовољења личних потреба, теретним или скупом возила чија дозвољена носивост не прелази 1000 kg, које је у власништву тог лица или који се користи на основу уговора о финансијском лизингу.

Дефиниције

Члан 2.

Поједини изрази, у смислу овог закона, имају следећа значења:

- 1) **превоз терета у друмском саобраћају** је сваки превоз терета односно кретање празног или натовареног теретног или скупа возила јавним и некатегорисаним путевима;
- 2) **превоз терета у домаћем друмском саобраћају** је превоз терета у друмском саобраћају са местом утовара и местом истовара на територији Републике Србије;
- 3) **превоз терета у међународном друмском саобраћају** је превоз терета у друмском саобраћају при чијем се обављању прелази најмање једна државна граница;
- 4) **јавни превоз терета** је превоз терета код кога привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице које обавља превоз наплаћује услугу превоза или остварује било какву директну или индиректну економску корист на основу обављања тог превоза;
- 5) **превоз терета за сопствене потребе** је превоз терета у друмском саобраћају који домаће привредно друштво, друго правно лице, предузетник, пољопривредник односно страни привредни субјект, обавља без накнаде, у складу са овим законом;
- 6) **превозник** је привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице, које је сходно националном законодавству државе у којој се налази његово седиште, пословно седиште, односно пребивалиште, овлашћено за обављање превоза терета;

- 7) **домаћи превозник** је превозник чије се седиште, односно пословно седиште налази на територији Републике Србије;
- 8) **страни превозник** је превозник чије се седиште, пословно седиште, односно пребивалиште налази на територији друге државе;
- 9) **лиценца превозника** је исправа којом превозник доказује испуњеност услова који су прописани националним законодавством државе превозника за обављање делатности превоза терета у друмском саобраћају, а за одређену врсту тог превоза;
- 10) **лице одговорно за превоз** је лице које је одговорно за стварно и непрекидно управљање или организовање послова превоза и запослено или ангажовано по основу уговора у привредном друштву, другом правном лицу или код предузетника који обавља превоз, односно организује превоз;
- 11) **наручилац превоза** је привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице које, на основу уговора са превозником, стиче одређена права и преузима одређене обавезе у складу са одредбама овог закона;
- 12) **организатор превоза** је домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник који за потребе наручиоца превоза ангажује превозника, а при томе није власник, продавац или купац терета које су предмет превоза;
- 13) **лиценца организатора превоза** је исправа којом домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник доказује испуњеност услова за обављање делатности организовања превоза терета у друмском саобраћају;
- 14) **сертификат о стручној оспособљености** је исправа којом се потврђује стручна оспособљеност лица одговорног за превоз;
- 15) **билатерални превоз терета** је превоз терета у друмском саобраћају који се обавља између Републике Србије и друге државе;
- 16) **транзитни превоз терета** је превоз терета у друмском саобраћају који се обавља преко територије Републике Србије или друге државе без утовара или истовара терета на тој територији;
- 17) **превоз терета за или из треће државе** је превоз терета у друмском саобраћају који започиње и завршава на територијама држава у којима се не налази седиште, пословно седиште односно пребивалиште превозника;
- 18) **комбиновани превоз** је превоз друмског теретног или скупа возила код кога се део превозног пута обавља железницом или пловним објектом, а почетни и завршни део превозног пута друмским саобраћајем на што је могуће краћим растојањима;
- 19) **дозвола** је заједнички назив за више врста исправа којом се домаћем превознику дозвољава приступ и кретање на територијама других држава, а страном превознику приступ и кретање на територији Републике Србије;
- 20) **међународни уговор** је сваки потврђени билатерални или мултилатерални споразум којим се уређује превоз терета у друмском саобраћају;
- 21) **каботаж** је превоз терета у друмском саобраћају који обавља страни превозник између појединих места на територији Републике Србије;
- 22) **товарни лист** је уговор о превозу терета у друмском саобраћају закључен између превозника и наручиоца превоза;
- 23) **ЦМР** је товарни лист у међународном друмском саобраћају;
- 24) **капитал** је укупна вредност имовине (ствари и новца) привредног друштва, другог правног лица или предузетника.

Превоз терета

Члан 3.

Превоз терета у друмском саобраћају који обавља домаћи и страни превозник може бити јавни превоз терета или превоз терета за сопствене потребе.

Јавни превоз терета се обавља уз наплату услуге превоза, при чему се релација, цена превоза и други услови превоза одређују писаним или усменим уговором закљученим између превозника и наручиоца превоза.

Влада утврђује најнижи износ трошкова превоза терета у друмском саобраћају по тонском километру у јавном превозу терета и рокове плаћања цене превоза на предлог министарства надлежног за послове трговине и уз сагласност професионалних удружења превозника.

Превоз терета за сопствене потребе се обавља без накнаде, при чему морају бити испуњени и следећи услови:

- 1) превоз не представља претежну делатност лица које га обавља;
- 2) терет који се превози мора бити у власништву, продат, купљен, узет или дат у закуп, произведен, допуњен или поправљен од стране истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног привредног субјекта који обавља превоз за сопствене потребе;
- 3) сврха превоза мора бити превоз терета до или од истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног привредног субјекта који обавља превоз за сопствене потребе или њено премештање било унутар било изван седишта истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног привредног субјекта који обавља превоз за сопствене потребе;
- 4) теретним или скупом возила који се користи за такав превоз мора управљати лице запослено код истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног привредног субјекта који обавља превоз за сопствене потребе;
- 5) теретно или скуп возила мора бити у власништву истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног привредног субјекта који обавља превоз за сопствене потребе или узето на основу уговора о финансијском лизингу или на основу уговора о закупу који је закључен са привредним друштвом, другим правним лицем, предузетником или физичким лицем коме се седиште, односно пребивалиште налази на територији Републике Србије на период од најмање шест месеци.

Изузетно, домаће привредно друштво, друго правно лице односно предузетник коме је јавни превоз терета претежна делатност може да обавља превоз терета за сопствене потребе када се тај превоз обавља у складу са ставом 4. тач. 2) до 5) овог члана.

Документација којом се доказује испуњеност услова из става 4. овог члана мора се налазити у теретном или скупу возила и показати на захтев органа који врши надзор у складу са овим законом.

Евиденцију привредног друштва, другог правног лица, предузетника, односно пољопривредника које обавља превоз терета за сопствене потребе води министарство надлежно за послове саобраћаја (у даљем тексту: Министарство).

Вођење евиденције из става 7. овог члана може се поверити привредном друштву, односно другом правном лицу.

Министар прописује садржај и начин вођења евиденције из става 7. овог члана.

Каботажа

Члан 4.

Страни превозник може да обавља каботажу само на основу дозволе за каботажу коју издаје Министарство.

Страни превозник захтев за издавање дозволе из става 1. овог члана подноси Министарству преко домаћег привредног друштва, другог правног лица или предузетника.

Министарство, увидом у евиденцију транспортних капацитета, у року од 15 дана од дана пријема захтева из става 2. овог члана, процењује да ли Република Србија има одговарајуће транспортне капацитете, односно одређену врсту и број теретних или скупа возила.

Уколико процени да Република Србија нема одговарајуће транспортне капацитете за обављање превоза за који је поднет захтев из става 2. овог члана, Министарство у року од седам дана након истека рока из става 3. овог члана, на одговарајући начин, ставља на увид јавности информацију о захтеву за издавање дозволе за обављање каботаже и процену о транспортним капацитетима из става 3. овог члана.

Министарство, у форми решења, издаје дозволу из става 1. овог члана, уколико, у року од осам дана од дана стављања на увид јавности, заинтересовани домаћи превозници и организатори превоза не доставе доказ о поседовању транспортних капацитета за обављање овог превоза.

Министарство доноси решење о одбијању захтева за издавање дозволе из става 1. овог члана у случају да Република Србија има одговарајуће транспортне капацитете за обављање овог превоза.

Решење из ст. 5. и 6. овог члана је коначно.

Каботажом се сматра и превоз који обавља домаћи превозник унутар територије Републике Србије привремено регистрованим прикључним возилом које је у власништву страног лица.

II. УСЛОВИ ЗА ОБАВЉАЊЕ ПРЕВОЗА ТЕРЕТА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

1. Лиценце

а) Врсте лиценци

Лиценца превозника и изузеци

Члан 5.

Јавни превоз терета може обављати домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник, регистрован за обављање јавног превоза терета, на основу лиценце превозника, којом доказује испуњеност услова за обављање те делатности.

Лиценцу превозника издаје Министарство и то за:

- 1) јавни превоз терета у домаћем друмском саобраћају и
- 2) јавни превоз терета у међународном друмском саобраћају.

Домаћи превозник који има лиценцу превозника за јавни превоз терета у међународном друмском саобраћају може обављати и јавни превоз терета у домаћем друмском саобраћају.

Лиценца превозника се издаје у форми решења, са роком важења од 10 година, са могућношћу продужења рока важења.

Лиценца превозника није потребна за обављање следећих превоза:

- 1) превоз терета за сопствене потребе;
- 2) поште као јавне услуге;

3) возилима која су намењена потребама јавне безбедности, одбране, заштите од природних и других непогода, као и потребама државних органа, органа аутономне покрајине или органа локалне самоуправе, медицинских и хуманитарних превоза;

4) специјалним возилима која су након производње била прилагођена посебним наменама, па се њима не може обављати превоз терета на исти начин као са неприлагођеним возилима (нпр. возила за превоз пчела, путујуће библиотеке и др.), што мора бити наведено у саобраћајној дозволи;

5) терета теретним или скупом возила чија највећа дозвољена маса не прелази 1000 килограма (kg);

6) који обавља јавна установа као и превоза који обавља служба локалне самоуправе за потребе комуналних делатности.

Лиценца организатора превоза

Члан 6.

Организовање превоза терета у домаћем и међународном друмском саобраћају за потребе наручиоца превоза може обављати домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник на основу лиценце организатора превоза.

Лиценца организатора превоза се издаје, у форми решења, са роком важења од 10 година, са могућношћу продужења рока важења.

Лиценцу организатора превоза издаје Министарство.

б) Услови за издавање лиценци

Сви услови

Члан 7.

Лиценцу превозника може добити домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник, ако поднесе доказе да испуњава следеће услове:

- 1) добар углед;
- 2) финансијску способност;
- 3) стручну оспособљеност;
- 4) стварно и стално седиште;
- 5) одговарајући возни парк;
- 6) одговарајући број запослених возача.

Лиценцу организатора превоза може добити домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник, ако има најмање два запослена лица и ако поднесе доказе да испуњава услове из става 1. тач. 1), 2), 3) и 4) овог члана.

Добар углед

Члан 8.

Услов доброг угледа испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник, ако лице одговорно за превоз:

1) није правноснажно осуђено за кривично дело против имовине, привреде, безбедности јавног саобраћаја, права по основу рада, службене дужности, опште сигурности људи и имовине и животне средине;

2) није правноснажно осуђено за друга кривична дела на казну затвора дужу од једне године;

3) нема правноснажно изречену заштитну меру забране вршења јавног превоза терета у

друмском саобраћају.

Добар углед, у смислу овог закона, нема лице одговорно за превоз које је у последње две године било три или више пута, правноснажним решењем судије за прекршаје, кажњено за прекршај којим су биле проузроковане теже последице или за прекршај који указује на већи степен кривице учиниоца, а који је повезан са обављањем делатности друмског превоза терета према законима који регулишу ову материју или према законима из области безбедности саобраћаја на путевима, превоза опасних материја, рада, уговора о превозу, јавних путева и заштите конкуренције или је обављало превозе без одговарајуће лиценце, односно у супротности са одредбама међународних уговора.

Министар прописује начин доказивања доброг угледа и ближе услове за губитак доброг угледа превозника и организатора превоза.

Министарство води Евиденцију лица одговорних за превоз.

Министар прописује садржину и начин вођења Евиденције лица одговорних за превоз.

Лице одговорно за превоз које је било осуђивано, поново стиче добар углед када престану правне последице осуде.

Финансијска способност

Члан 9.

Услов финансијске способности испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник који редовно измирује своје пословне обавезе и располаже капиталом и/или резервама у износу од:

1) најмање 2.000 евра у динарској противвредности за прво теретно или скуп возила и 1.000 евра у динарској противвредности за свако следеће теретно или скуп возила за издавање лиценце превозника за јавни превоз терета у домаћем друмском саобраћају;

2) најмање 9.000 евра у динарској противвредности за прво теретно или скуп возила и 6.000 евра у динарској противвредности за свако следеће теретно или скуп возила за издавање лиценце превозника за јавни превоз терета у међународном друмском саобраћају;

3) најмање 30.000 евра у динарској противвредности за издавање лиценце организатора превоза.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник мора у континуитету испуњавати услов финансијске оспособљености.

Министар прописује врсте исправа којима се доказује финансијска способност привредног друштва, другог правног лица или предузетника.

Стручна оспособљеност

Члан 10.

Услов стручне оспособљености испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник, односно организатор превоза када лице одговорно за превоз поседује сертификат о стручној оспособљености и испуњава услове из члана 8. став 1. овог закона.

Сертификат о стручној оспособљености стиче се полагањем испита о стручној оспособљености.

Испит из става 2. овог члана састоји се од питања из свих области које обухвата програм стручне оспособљености за послове управљања у области јавног превоза терета у друмском саобраћају, а што укључује области грађанског права, привредног права, социјалног права, фискалног права, управљања пословима и финансијама предузећа, приступа тржишту, техничких стандарда, безбедности саобраћаја на путевима и питања из осталих области превоза терета.

Министар ближе прописује програм стручне оспособљености из става 3. овог члана.

Лице из става 1. овог члана може бити ослобођено од полагања дела испита, ако достави доказ да је током свог школовања стекло одговарајућа знања из одређених области обухваћених програмом о стручној оспособљености.

Од обавезе полагања испита о стручној оспособљености ослобађа се лице која достави доказ:

1) да има најмање пет година радног стажа на пословима управљања и организовања у области превоза терета у друмском саобраћају;

2) да има стечено високо образовање на студијама другог степена (дипломске академске студије - мастер, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама у трајању од најмање четири године на Саобраћајном, Правном или Економском факултету;

3) да има стечено високо образовање на студијама другог степена (дипломске академске студије - мастер, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама у трајању од најмање четири године и најмање једна година радног стажа на пословима управљања у области превоза терета у друмском саобраћају;

4) да има стечено високо образовање на студијама првог степена и најмање две године радног стажа на пословима управљања у области превоза терета у друмском саобраћају;

5) да има стечену средњу стручну спрему и најмање три године радног стажа на пословима управљања у области превоза терета у друмском саобраћају.

Лице из става 1. овог члана може обављати послове управљања у јавном превозу терета у домаћем или у међународном друмском саобраћају код највише четири различита домаћа превозника која обављају јавни превоз терета са највише 50 теретних или скупа возила.

Лицу одговорном за превоз Министарство решењем одузима сертификат о стручној оспособљености уколико изгуби услов доброг угледа због неиспуњавања услова из члана 8. став 1. тач. 1) и 3) овог закона.

Решење из става 8. овог члана је коначно.

Испит о стручној оспособљености

Члан 11.

Испит о стручној оспособљености спроводи Министарство према програму из члана 10. став 3. овог закона.

Испит из става 1. овог члана полаже се пред Комисијом коју образује Министар.

Комисија из става 2. овог члана састоји се од најмање три члана од којих је најмање један стручно лице запослено у Министарству, а остали чланови се одређују са листе испитивача коју утврђује Министар.

У листу из става 3. овог члана могу бити уписана лица која имају стечено високо образовање на студијама другог степена (дипломске академске студије – мастер, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама у трајању од најмање четири године на Саобраћајном, Правном или Економском факултету и најмање пет година радног искуства у области друмског саобраћаја.

Комисија из става 2. овог члана може одобрити ослобађање од полагања испита, односно дела испита из става 1. овог члана на основу захтева који подноси лице које испуњава један од услова из члана 10. ст. 5. или 6. овог закона.

Лицу које поднесе захтев за издавање сертификата о стручној оспособљености, након успешно положеног испита о стручној оспособљености, као и лицу које поднесе захтев за издавање сертификата о стручној оспособљености из става 5. овог члана, Министарство издаје

сертификат о стручној оспособљености.

Министарство води Евиденцију о одржаним испитима из става 1. овог члана и издатим сертификатима из става 6. овог члана.

Трошкове полагања испита из става 1. овог члана сноси лице које поднесе захтев за полагање испита о стручној оспособљености и приход је Министарства.

Министар прописује начин и поступак спровођења испита о стручној оспособљености, висину трошкова полагања испита о стручној оспособљености, образац сертификата о стручној оспособљености, поступак издавања сертификата о стручној оспособљености као и начин вођења евиденције о одржаним испитима и издатим сертификатима о стручној оспособљености.

Стварно и стално седиште

Члан 12.

Услов стварног и сталног седишта испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник чије је седиште на територији Републике Србије са просторијама у којима чува основна пословна документа (рачуноводствена документа, документа о људским ресурсима, документа која садрже податке о времену вожње и времену одмора возача и сл.) и друга документа битна за обављање делатности.

Одговарајући возни парк

Члан 13.

Услов одговарајућег возног парка испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник који има најмање једно теретно или скуп возила, регистровано у Републици Србији, у власништву или га користи на основу уговора о финансијском лизингу или на основу уговора о закупу.

Јавни превоз терета привредно друштво, друго правно лице или предузетник може обављати теретним или скупом возила на основу уговора о закупу који мора бити закључен са привредним друштвом, другим правним лицем, предузетником или физичким лицем коме се седиште, односно пребивалиште налази на територији Републике Србије, на период од најмање шест месеци.

Уговор из става 2. овог члана мора бити оверен код суда ако је једна од уговорних страна физичко лице.

Теретно или скуп возила које се користи на основу уговора о закупу мора бити у власништву закуподавца или дато закуподавцу на коришћење по основу уговора о финансијском лизингу, уз претходно прибављену сагласност даваоца лизинга.

Теретно или скуп возила којим се обавља превоз терета у друмском саобраћају мора имати на бочним вратима, односно на бочним странама кабине теретног или скупа возила, исписано пословно име, односно фирму, а може имати и његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови.

На бочним вратима или бочним странама кабине теретног или скупа возила не могу се стављати други натписи, осим натписа из става 5. овог члана.

Пословно име, односно фирма, морају бити на бочним вратима, односно на бочним странама кабине теретног или скупа возила исписани словима висине најмање пет центиметара (cm) и бојом или налепницом која се битно разликује од основне боје возила.

Теретно или скуп возила из ст. 1. и 2. овог члана поред услова дефинисаних прописима о безбедности саобраћаја на путевима, мора испуњавати и техничке услове у погледу буке и емисије загађивача и техничко-експлоатационе услове у погледу безбедности.

Министар прописује техничке услове у погледу буке и емисије загађивача и техничко-

експлоатационе услове у погледу безбедности.

Одговарајући број запослених возача

Члан 14.

Услов одговарајућег броја запослених возача испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник, ако има најмање једног запосленог возача.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник дужан је да достави доказ да испуњава услов из става 1. овог члана и да запослени возач поседује лиценцу за обављање послова професионалног возача предвиђену прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима (у даљем тексту: лиценца возача).

в) Друге одредбе у вези лиценце

Поступак за издавање лиценце

Члан 15.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник Министарству подноси захтев за издавање лиценце превозника за јавни превоз терета у домаћем друмском саобраћају који садржи податке о броју теретних или скупа возила којима би обављао превоз и уз који се прилажу докази о испуњавању услова из члана 7. став 1. овог закона.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник Министарству подноси захтев за издавање лиценце превозника за јавни превоз терета у међународном друмском саобраћају који садржи податке о броју теретних или скупа возила којима би обављао превоз и уз који се прилажу докази о испуњавању услова из члана 7. став 1. овог закона.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник Министарству подноси захтев за издавање лиценце организатора превоза, уз који се прилажу докази о испуњавању услова из члана 7. став 2. овог закона.

Ако утврди да захтев садржи све прописане податке и ако су испуњени услови из члана 7. овог закона, Министарство издаје лиценцу превозника или лиценцу организатора превоза, у форми решења, у року до 30 дана од дана пријема уредног захтева за издавање лиценце превозника, односно лиценце организатора превоза.

Ако утврди да захтев не садржи све прописане податке и ако нису испуњени услови из члана 7. овог закона, Министарство доноси решење о одбијању захтева за издавање лиценце превозника, односно лиценце организатора превоза.

Решење из става 5. овог члана је коначно.

Домаћи превозник, односно организатор превоза, дужан је да оригинал лиценце превозника односно лиценце организатора превоза чува у свом сталном и стварном седишту.

Лиценца превозника и лиценца организатора превоза су непреносиви.

Захтев за продужење рока важења лиценце превозника, који садржи све податке захтева из ст. 1. и 2. овог члана, домаћи превозник подноси Министарству најмање 90 дана пре истека рока важења лиценце превозника.

Захтев за продужење рока важења лиценце организатора превоза, који садржи све податке захтева из става 3. овог члана, организатор превоза подноси Министарству најмање 90 дана пре истека рока важења лиценце организатора превоза.

Ако утврди да захтев из ст. 9. или 10. овог члана садржи све прописане податке и ако су испуњени услови из члана 7. овог закона, Министарство решењем продужава рок важења лиценце превозника или лиценце организатора превоза, у року до 30 дана од дана пријема уредног захтева.

Ако утврди да захтев из ст. 9. или 10. овог члана не садржи све прописане податке и ако нису испуњени услови из члана 7. овог закона, Министарство доноси решење о одбијању

захтева за продужење рока важења лиценце превозника, односно лиценце организатора превоза.

Решења из ст. 11. и 12. овог члана су коначна.

Извод лиценце превозника

Члан 16.

Саставни део лиценце превозника је извод лиценце превозника који је непреносив.

Извод лиценце превозника је исправа која се издаје за моторно возило и садржи податке о издаваоцу, домаћем превознику, регистарским ознакама возила, броју акта из регистра Агенције за привредне регистре, броју лиценце превозника и року важења лиценце превозника, врсти превоза који се обавља, врсти извода лиценце и датум издавања извода лиценце превозника, печат и потпис издаваоца.

Извод лиценце превозника важи до истека рока важења лиценце превозника.

Извод лиценце превозника мора се налазити у теретном или скупу возила које домаћи превозник користи. У случају скупа возила, извод лиценце прати моторно возило.

У превозу терета у међународном друмском саобраћају извод лиценце превозника важи за скуп возила и када прикључно возило није у власништву домаћег превозника, нити му је стављено на располагање на основу уговора о лизингу или уговора о закупу или када је прикључно возило регистровано у другој држави.

Врсте извода лиценце превозника у међународном друмском саобраћају

Члан 17.

Извод лиценце превозника за јавни превоз терета у међународном друмском саобраћају може бити без ограничења или са ограничењем.

Извод лиценце превозника за јавни превоз терета у међународном друмском саобраћају без ограничења издаје се за обављање превоза у свим страним државама.

Извод лиценце превозника за јавни превоз терета у међународном друмском саобраћају са ограничењем издаје се за обављање превоза у страним државама са којима је на основу међународног уговора предвиђено обављање превоза без дозволе.

Укупан број извода лиценци из става 2. овог члана утврђује се сваке године.

Влада прописује начин расподеле и критеријуме за годишње утврђивање укупног броја извода лиценци.

Трошкови

Члан 18.

Трошкови издавања лиценце или извода лиценце превозника су приход Министарства, а сноси их лице које поднесе захтев за издавање лиценце или извода лиценце превозника .

Министар утврђује висину трошкова из става 1. овог члана.

Услов за почетак обављања делатности

Члан 19.

Домаћи превозник може започети обављање делатности јавног превоза терета, за који је добио лиценцу превозника, даном уручења те лиценце.

Организатор превоза може започети обављање делатности организовања превоза за који је добио лиценцу организатора превоза даном уручења те лиценце.

Контрола испуњености услова за издавање лиценце у периоду њене важности

Члан 20.

Министарство обавља контролу испуњености услова за издавање лиценце превозника и лиценце организатора превоза најмање једном у пет година.

Ако ималац лиценце из става 1. овог члана престане да испуњава услов доброг угледа или услов стручне оспособљености и о томе обавести Министарство, неће му се одузети лиценца превозника или лиценца организатора превоза, али ће Министарство решењем наложити превознику, односно организатору превоза испуњавање тих услова у року од шест месеци од дана када је контролом утврђено да превозник, односно организатор превоза више не испуњава услове.

Рок из става 2. овог члана може се продужити највише до три месеца услед смртног случаја или физичке неспособности лица из члана 8. став 1. овог закона које је испуњавало услов доброг угледа или услов стручне оспособљености.

Министарство може решењем одобрити да, у периоду из става 2. овог члана, послове лица одговорног за превоз које је престало да испуњава услове доброг угледа или услов стручне оспособљености, обавља друго лице.

Промена података

Члан 21.

Домаћи превозник, односно организатор превоза, је дужан да обавести Министарство о промени података у вези са условима за издавање лиценце превозника, односно лиценце организатора превоза, најкасније у року од осам дана од дана настале промене, како би се издала нова лиценца са припадајућим изводима.

Домаћи превозник, односно организатор превоза је дужан да о губитку, крађи или уништењу лиценце превозника или извода лиценце превозника, односно лиценце организатора превоза одмах писмено обавести Министарство.

Дупликат лиценце превозника или извода лиценце превозника, односно лиценце организатора превоза, Министарство издаје након подношења захтева за њихово издавање.

Привремено одузимање лиценце или извода лиценце превозника

Члан 22.

Министарство привремено одузима лиценцу превозника, извод лиценце превозника или лиценцу организатора превоза, ако је лице одговорно за превоз код домаћег превозника односно организатора превоза у периоду важења лиценце два пута изгубило услов доброг угледа.

Број привремено одузетих појединачних извода лиценце превозника не може да пређе половину свих издатих извода.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, у случају да је домаћем превознику издат само један извод лиценце превозника, Министарство може донети решење којим ће домаћем превознику изрећи меру привременог одузимања извода лиценце превозника само у случају ако је домаћи превозник четири пута изгубио услов доброг угледа.

Мера из ст. 1. и 3. овог члана може се изрећи у трајању од једног до 12 месеци.

Ако се мера из ст. 1. и 3. овог члана изриче домаћем превознику први пут може трајати најдуже три месеца, други пут од три до шест месеци, а трећи и сваки следећи пут од шест до 12 месеци.

У решењу о привременом одузимању лиценце превозника, појединачних извода лиценце превозника или лиценце организатора превоза Министарство ће превознику, односно организатору превоза, наложити да, у року од осам дана од дана пријема решења, врати Министарству лиценцу, односно изводе лиценце.

Ако домаћи превозник коме су привремено одузети појединачни изводи лиценце превозника исте не врати у року из става 6. овог члана, лиценца превозника му се привремено одузима.

Ако домаћи превозник коме је привремено одузета лиценца превозника или лиценца организатора превоза исту не врати у року из става 6. овог члана, лиценца му се одузима у складу са овим законом.

Против решења о привременом одузимању лиценце превозника, појединачних извода лиценце превозника или лиценце организатора превоза може се изјавити жалба.

Одузимање лиценце

Члан 23.

Министарство одузима лиценцу превозника домаћем превознику у случају:

- 1) да престане да испуњава услове за издавање лиценце;
- 2) да је поднео нетачне податке потребне за издавање лиценце;
- 3) да је престао да обавља делатност превоза терета у друмском саобраћају;
- 4) да му је привремено одузета лиценца у складу са чланом 22. став 8. овог закона;
- 5) да му је лиценца привремено одузета два пута у периоду трајања лиценце.

Министарство одузима лиценцу организатора превоза у случајевима из става 1. тач. 1), 2), 4) и 5) овог члана.

Решење којим се одузима лиценца превозника или лиценца организатора превоза је коначно.

Домаћи превозник или организатор превоза дужан је да, у року од осам дана од дана пријема решења из става 3. овог члана, лиценцу превозника или лиценцу организатора превоза врати Министарству, а домаћи превозник је дужан да врати и изводе лиценце превозника.

Домаћи превозник, односно организатор превоза коме је одузета лиценца превозника односно лиценца организатора превоза, након истека рока од шест месеци од дана одузимања, може поднети захтев за издавање одговарајуће лиценце.

Регистри лиценци

Члан 24.

Министарство води Регистар лиценци превозника и извода лиценце превозника и Регистар лиценци организатора превоза.

Министар прописује садржину и начин вођења Регистра лиценци превозника и извода лиценце превозника и Регистра лиценци организатора превоза.

Подзаконски акт

Члан 25.

Министар ближе прописује начин издавања и одузимања лиценце превозника, извода лиценце превозника и лиценце организатора превоза као и начин стављања на увид јавности информације о привремено одузетим лиценцама и одузетим лиценцама.

III. НАЧИН ОБАВЉАЊА ПРЕВОЗА ТЕРЕТА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

1. Дозвола

Појам дозволе

Члан 26.

Превоз терета у међународном друмском саобраћају обавља се на основу дозволе.

Дозвола је непреносива.

Дозволу са пратећом документацијом потребно је, пре отпочињања превоза, исправно, уредно и читко попунити.

Врсте дозвола

Члан 27.

Министарство утврђује и размењује потребан број дозвола за наредну годину, са надлежним органима за послове друмског саобраћаја других држава на основу међународних уговора, односно преузима одређен број дозвола на основу међународних уговора (у даљем тексту: годишњи контингенти дозвола).

Дозволе из става 1. овог члана јесу појединачне дозволе, временске дозволе, мултилатералне дозволе и дозволе на основу обављања комбинованог превоза.

Појединачна дозвола

Члан 28.

Појединачна дозвола је исправа на основу које домаћи или страни превозник може да обави највише две вожње (код билатералног превоза и превоза за/из треће државе омогућава један улазак и један излазак из државе, односно код транзитног превоза два уласка или два изласка из државе), а врста те дозволе одређује се према врсти превоза који се може обављати (билатерални, транзитни или за/из трећих држава), односно према намени (за одређено подручје, одређену врсту терета, одређена возила и одређену врсту превоза).

Рок важења појединачне дозволе утврђује Министарство на основу међународног уговора.

Годишњи контингент појединачних дозвола чине појединачне дозволе одређене врсте размењене са другом државом.

Годишњи контингент појединачних дозвола не чине дозволе добијене на основу коришћења комбинованог превоза.

Временска дозвола

Члан 29.

Временска дозвола је исправа на основу које домаћи или страни превозник може да обави неограничени број вожњи у одређеном периоду, а врста те дозволе одређује се према врсти превоза који се може обављати (билатерални, транзитни или за/из трећих држава), односно према намени (за одређено подручје, одређену врсту терета, одређена возила и одређену врсту превоза).

Уз временску дозволу може се водити дневник путовања који садржи податке о обављеним вожњама по хронолошком редоследу по етапама сваког путовања празног или натовареног теретног или скупа возила.

Рок важења временске дозволе утврђује Министарство на основу међународног уговора.

Годишњи контингент временских дозвола чине временске дозволе одређене врсте размењене са другом државом.

Мултилатерална дозвола

Члан 30.

Мултилатерална дозвола је исправа коју издаје међународна организација у складу са међународним уговором на основу које превозник са седиштем, пословним седиштем, односно пребивалиштем у држави чланици обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају, када се превоз обавља између држава чланица и у транзиту преко територије једне или више држава чланица возилима регистрованим у држави чланици.

Мултилатерална дозвола је дозвола одређене врсте на основу које се може обављати неограничени број возњи између држава чланица међународног уговора или у транзиту преко територија тих држава.

Уз мултилатералну дозволу води се дневник путовања, у складу са међународним уговором, који садржи податке о обављеним возњама по хронолошком редоследу по етапама сваког путовања празног или натовареног теретног или скупа возила.

Годишњи контингент мултилатералних дозвола чине мултилатералне дозволе одређене врсте.

Годишње контингенте мултилатералних дозвола утврђује Министарство на основу возила по категоријама које користе домаћи превозници и услова које прописује међународни уговор.

Министар прописује врсте и начин коришћења мултилатералних дозвола.

2. Посебне одредбе о страном превознику

Обављање превоза

Члан 31.

Страни превозник који обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају, мора поседовати дозволу сходно међународном уговору, односно размењеном контингенту појединачних или мултилатералних дозвола.

Страни превозник који обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају вучним и прикључним возилом регистрованим у различитим државама, мора поседовати дозволу за вучно возило, осим ако међународним уговором није другачије одређено.

Страни превозник не може обављати јавни превоз терета теретним или скупом возила која су регистрована ради одвоза.

Страни превозник може обављати превоз терета у међународном друмском саобраћају, у складу са дозволом, теретним или скупом возила које испуњава услове утврђене прописима којима су уређени безбедност саобраћаја на путевима, технички услови у погледу буке и емисије загађивача, као и техничко-експлоатациони услови у погледу безбедности.

Страни превозник чије је теретно или скуп возила регистровано на територији државе са којом је закључен међународни уговор, а нису размењене дозволе, може обављати превоз терета у међународном друмском саобраћају на основу посебне дозволе.

Страни превозник чије је теретно или скуп возила регистровано на територији државе са којом није закључен међународни уговор, а нису размењене дозволе, може обављати превоз терета у међународном друмском саобраћају на основу дозволе из става 5. овог члана.

Дозвола из ст. 5. и 6. овог члана омогућава једнократно обављање билатералног или транзитног превоза терета.

Захтев за издавање посебне дозволе подноси страни превозник преко домаћег привредног друштва, другог правног лица или предузетника Министарству најмање пет дана пре доласка теретног или скупа возила на гранични прелаз.

Дозволу из ст. 5. и 6. овог члана издаје царински орган уз претходну сагласност Министарства.

Министар прописује изглед и садржину обрасца дозволе из ст. 1, 5. и 6. овог члана.

Превози ослобођени од режима дозвола

Члан 32.

Страни превозник може без дозволе, а под условом реципроцитета, обављати превоз терета у међународном друмском саобраћају, и то:

1) теретним или скупом возила чија највећа дозвољена маса, укључујући и прикључна возила, не прелази шест тона (t) или чија дозвољена носивост заједно са прикључним возилом не прелази 3,5 тоне (t);

2) терета до или од аеродрома, у случају скретања ваздухоплова са редовног лета;

3) поштанских пошиљки;

4) хаварисаних возила или возила за поправку;

5) сервисно-ремонтних возила за поправке теретних или скупа возила у квару;

6) празног теретног или скупа возила ради замене теретног или скупа возила у квару и преузимања терета на превоз из теретног или скупа возила у квару, као и повратна вожња теретног или скупа возила након његове поправке;

7) хуманитарних пошиљки у хитним случајевима, нарочито у случају елементарних непогода;

8) живих животиња у теретним возилима направљеним за ту сврху или трајно прилагођеним за превоз живих животиња и која су у складу са законодавством државе страног превозника;

9) пчела и рибљег млађа;

10) посмртних остатака;

11) уметничких предмета и дела за излагање на изложбама и сајмовима или за трговинске намене;

12) рекламног материјала и предмета намењених искључиво реклами и информисању;

13) помоћног материјала и животиња за позоришне, музичке, филмске, спортске, циркуске или сајамске приредбе и са тих приредби, као и оних који су намењени филмским, радијским и телевизијским снимањима;

14) резервних делова за бродове и ваздухоплове;

15) терета у одговарајућим теретним возилима или скупом возила приликом селидбе;

16) од/до терминала за комбиновани превоз (од граничног прелаза или од места одредишта до најближег терминала за комбиновани превоз, односно од терминала за комбиновани превоз до места одредишта или граничног прелаза);

17) за сопствене потребе;

18) за ванредне превозе;

19) теретним или скупом возила посебно намењеним и прилагођеним за превоз путничких аутомобила, свежег воћа, поврћа и другог терета у складу са одредбама међународног уговора.

При обављању превоза из става 1. овог члана у теретном или скупу возила мора се налазити документација која потврђује да се ради о превозу за који није потребна дозвола.

3. Исправе које се морају налазити у теретном или скупу возила

Исправе које се морају налазити у теретном или скупу возила домаћег превозника

Члан 33.

При обављању јавног превоза терета у теретном или скупу возила домаћег превозника мора да се налази оригинал извода лиценце превозника.

При обављању превоза терета у теретном или скупу возила, које домаћи превозник користи на основу уговора о закупу, мора да се налази уговор о закупу, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик у случају када се теретно или скуп возила користи за обављање превоза терета у међународном саобраћају у складу са лиценцом из члана 5. став 2. тачка 2. овог закона.

При обављању превоза терета у домаћем друмском саобраћају у теретном или скупу возила домаћег превозника мора да се налази документ са подацима о терету који се превози (товарни лист или отпремница), попуњен и оверен.

При обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају у теретном или скупу возила домаћег превозника мора да се налази оригинал ЦМР, попуњен и оверен.

Исправе које се морају налазити у теретном или скупу возила страног превозника

Члан 34.

При обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају у теретном или скупу возила страног превозника мора да се налази:

1) лиценца превозника, односно извод лиценце превозника који је у складу са одредбама националног законодавства државе тог превозника. Страни превозник може да обавља друмски превоз терета без лиценце превозника, односно извода лиценце превозника, ако је то у складу националним законодавством државе тог превозника;

2) лиценца возача у складу са одредбама националног законодавства државе тог превозника;

3) оригинал уговора о раду закључен између возача који управља возилом и страног превозника који обавља превоз, односно оверена фотокопија уговора о раду, односно потврда о радном односу, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик;

4) оригинал уговора о закупу односно оверена фотокопија, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик, ако страни превозник користи теретно или скуп возила на основу уговора о закупу;

5) ЦМР, попуњен и оверен;

6) оригинал важеће одговарајуће дозволе у коју су исправно, уредно и читко унети подаци које садржи прописани образац дозволе (уписани подаци усаглашени са превозном, царинском и другом документацијом) на којој су печат, датум и потпис надлежног царинског органа Републике Србије.

Подаци из става 1. тачка 6) овог члана не могу се прецртавати, брисати или исправљати.

Сматра се да страни превозник који обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају нема дозволу у теретном или скупу возила, ако дозвола није попуњена и оверена на начин прописан овим законом.

Исправе које се морају налазити код возача при обављању превоза

Члан 35.

При обављању превоза терета у друмском саобраћају код возача мора да се налази уговор о раду возача закључен између возача који управља возилом и домаћег или страног превозника који обавља превоз тим возилом, односно оверена фотокопија уговора о раду, односно потврда о радном односу.

IV. РАСПОДЕЛА СТРАНИХ ДОЗВОЛА ДОМАЋИМ ПРЕВОЗНИЦИМА

Издавање из годишњих контингента

Члан 36.

Из годишњих контингента појединачних дозвола издаја се 3% дозвола за интервентне случајеве, превозе за које су потребне посебне дозволе (ванредни превоз и сл.), превозе возилима чија највећа дозвољена маса укључујући и прикључна возила не прелази шест тона (t) или чија дозвољена носивост заједно са прикључним возилом не прелази 3,5 тоне (t) и превозе за сопствене потребе.

Осим дозвола из става 1. овог члана, за превоз потхлађеног воћа и свеже печурке издаја се једнак број дозвола колико је било издвојено од 1. октобра претходне године до 30. септембра текуће године (у даљем тексту: период октобар-октобар).

Дозволе из ст. 1. и 2. овог члана не могу се користити у друге сврхе.

Ако број дозвола из става 3. овог члана не задовољава потребе за превозом потхлађеног воћа и свеже печурке може се, од дозвола из става 1. овог члана, издвојити додатни број дозвола.

Годишњи план расподеле

Члан 37.

Расподелу годишњих контингента дозвола, након издајања дозвола сходно члану 36. овог закона, врши Министарство на основу годишњег плана расподеле дозвола (у даљем тексту: план расподеле).

План расподеле утврђује се на основу критеријума прописаних овим законом и састоји се од општег и посебног дела.

Општи део плана расподеле садржи основне податке о годишњим контингентима дозвола као и податке од значаја за утврђивање посебног дела плана расподеле.

Посебни део плана расподеле састоји се од фиксног и променљивог дела и утврђује се за сваког домаћег превозника који поседује лиценцу из члана 5. став 2. тачка 2. овог закона (у даљем тексту: појединачни план).

Критеријуми за утврђивање појединачног плана

Члан 38.

Појединачни план се утврђује на основу следећих критеријума:

1) правилног коришћења појединачних дозвола односно ефикасност коришћења временских и мултилатералних дозвола;

2) квалитета возног парка;

3) броја возача;

4) коришћења возног парка;

5) коришћења комбинованог превоза;

6) оствареног промета по основу пружања услуга превоза терета у међународном друмском саобраћају.

Подношење захтева за утврђивање појединачног плана

Члан 39.

Домаћи превозник од 15. октобра до 1. новембра текуће године подноси Министарству уредан захтев за утврђивање појединачног плана за наредну годину.

Министарство неће утврдити појединачни план, а захтев ће закључком одбацити као неблаговремен, ако домаћи превозник, у року из става 1. овог члана, не поднесе захтев за

утврђивање плана расподеле.

Министарство утврђује појединачан план на основу поднетог уредног захтева и ставља на увид домаћем превознику.

Домаћи превозник, у року од седам дана од дана стављања на увид појединачног плана може да даје примедбе Министарству на податке на основу којих је утврђен појединачни план.

У року од седам дана од истека рока из става 4. овог члана, Министарство разматра примедбе и решењем утврђује појединачни план расподеле најкасније до 25. децембра текуће године.

Ревизија појединачног плана врши се најмање два пута у току године.

У случају из става 2. овог члана домаћи превозник може поднети захтев за утврђивање плана расподеле приликом ревизије или приликом утврђивања плана расподеле наредне године.

Критичан и некритичан контингент дозвола

Члан 40.

На основу поднетих захтева за утврђивање плана расподеле одређује се критичан и некритичан контингент дозвола.

Критичан контингент дозвола је контингент за који се, на основу праћења коришћења дозвола, у одређеном временском периоду, утврди да је размењени број дозвола мањи од потреба домаћих превозника.

Некритичан контингент дозвола је контингент за који се, на основу праћења коришћења дозвола, у одређеном временском периоду, утврди да размењени број дозвола одговара потребама домаћих превозника.

Услови за преузимање дозвола из појединачног плана

Члан 41.

Домаћи превозник може преузети дозволе из утврђеног појединачног плана, ако испуњава следеће услове:

- 1) има важећу лиценцу за јавни превоз терета у међународном друмском саобраћају;
- 2) утврђеним планом расподеле за текућу годину има право на захтеване дозволе;
- 3) достави доказ о уплати трошкова за издавање дозвола.

Преузимање дозвола

Члан 42.

На основу захтева домаћег превозника за преузимањем дозвола из појединачног плана, Министарство доноси решење о додели дозвола.

Решење из става 1. овог члана је коначно.

Евиденција раздужења

Члан 43.

Министарство води евиденцију раздужених појединачних дозвола, возних карата на основу обављеног комбинованог превоза и листова из дневника путовања временских и мултилатералних дозвола.

Трошкови

Члан 44.

Домаћи превозник сноси трошкове поступка утврђивања појединачног плана и трошкове за издавање дозвола.

Министар утврђује износ трошкова поступка утврђивања појединачног плана и износ трошкова за издавање дозвола.

Подзаконски акти

Члан 45.

Влада утврђује податке које садржи Општи део плана расподеле, начин примене критеријума из члана 38. овог закона, садржај и образац захтева за утврђивање појединачног плана и ревизије из члана 39. овог закона, поступак и начин преузимања дозвола из члана 42. овог закона, рокове за коришћење појединачних дозвола и обавезе раздуживања листова из дневника временских и мултилатералних дозвола, начин њиховог коришћења, начин стављања на увид домаћим превозницима података које садржи Општи део плана расподеле, критичност контингентата као и податке које садржи појединачни план расподеле.

V. МЕРЕ У СЛУЧАЈУ ВАНРЕДНЕ СИТУАЦИЈЕ

Члан 46.

У ванредној ситуацији, Влада може одредити мере којима се обезбеђује функционисање превоза терета у друмском саобраћају у насталим околностима и којих су дужни да се придржавају домаћи превозници.

Ванредном ситуацијом у смислу става 1. овог члана сматра се поремећај у функционисању привреде на дужи рок, а који за последицу има превелику понуду или тражњу превозних услуга на домаћем тржишту превоза терета чиме је угрожено пословање домаћих превозника у превозу терета у друмском саобраћају или привредних друштава, односно предузетника који извозе своје производе, уз услов да краткорочне и дугорочне прогнозе ситуације у овој привредној делатности не показују могућност значајнијег и трајног побољшања.

Мере из става 1. овог члана могу трајати највише шест месеци са могућношћу једномесечног продужења.

У случају наступања ситуације из става 1. овог члана Влада ће, као повремено радно тело, образовати Кризни одбор састављен од представника Министарства, министарства надлежног за привреду и економију и представника домаћих превозника, са задатком да предложи Влади мере за решавање кризе на домаћем тржишту услуга превоза терета.

VI. НАДЛЕЖНОСТ ЦАРИНСКИХ ОРГАНА

Овлашћења царинског органа

Члан 47.

Царински орган је овлашћен да на граничном прелазу, односно другом месту на коме се обавља царински надзор, проверава да ли страни превозник има исправе прописане овим законом, другим прописима и међународним уговорима.

Царински орган води Евиденцију о искоришћеним појединачним, коришћеним временским и мултилатералним дозволама страних превозника.

Ако царински орган на граничном прелазу, односно на другом месту на коме обавља царински надзор утврди да страни превозник нема у теретном или скупу возила оригинал

важеће дозволе или оригинал друге одговарајуће исправе забраниће даљи превоз терета и о томе обавестити Министарство.

Ако царински орган на граничном прелазу, односно на другом месту на коме обавља царински надзор утврди да домаћи превозник нема одговарајући извод лиценце превозника и друге исправе прописане овим законом забраниће даљи превоз терета и о томе обавестити Министарство.

Царински орган је овлашћен да превознику привремено одузме исправе које мора да има у возилу у складу са одредбама овог закона, ако посумња у њихову оригиналност, односно ако возач не поштује услове наведене у исправама. Привремено одузете исправе царински орган са записником о привременом одузимању доставља Министарству.

Царински орган извршава одлуке Министарства у погледу забране обављања превоза на територији Републике Србије.

Подзаконски акти и извештаји

Члан 48.

Министар, у сарадњи са министром надлежним за послове царине, прописује случајеве под којима надлежни орган за царинске послове издаје посебну дозволу из члана 31. ст. 5. и 6. овог закона без појединачне сагласности Министарства.

Министар, у сагласности са министром надлежним за послове царине, прописује садржину и начин вођења евиденције о искоришћеним појединачним, коришћеним временским и мултилатералним дозволама страних превозника, односно обављеним превозима домаћих превозника у циљу контроле коришћења страних дозвола.

Надлежни орган за послове царине доставља Министарству и министарству надлежном за послове царине до десетог у месецу за претходни месец:

- 1) извештај о врсти и броју издатих посебних дозвола,
- 2) извештај о евидентираним искоришћеним појединачним, коришћеним временским и мултилатералним дозволама страних превозника и
- 3) извештај о обављеним превозима домаћих превозника.

VII. ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР

1. Појам, права дужности и овлашћења инспектора

Појам инспекцијског надзора. Инспектор

Члан 49.

Инспекцијски надзор над применом овог закона, прописа донетих на основу овог закона и потврђених међународних уговора врши Министарство преко републичког инспектора за друмски саобраћај (у даљем тексту: инспектор).

Инспекцијски надзор се врши над домаћим и страним превозником, наручиоцем превоза и организатором превоза (у даљем тексту: објекат инспекцијског надзора).

Права и дужности инспектора

Члан 50.

Инспектор има право и дужност да у вршењу инспекцијског надзора:

1) прегледа теретно или скуп возила којима се обавља превоз терета у друмском саобраћају и контролише прописану документацију за теретно или скуп возила којим се обавља превоз терета (саобраћајну дозволу, уговор о лизингу или закупу теретног возила или скупа возила, тахографски листић, меморијску картицу, путни налог за возило, сертификат о

испуњености техничких услова у погледу буке и емисије загађивача и другу документацију за теретно или скуп возила којима се обавља превоз);

2) утврђује идентитет превозника (привредног друштва, другог правног лица, предузетника или физичког лица), посаде теретног или скупа возила, наручиоца превоза, организатора превоза и других одговорних лица за обављање превоза терета у друмском саобраћају, контролом путних исправа-пасоша, личне карате, возачке дозволе, уговора о раду возача или потврде и других одговарајућих исправа;

3) прегледа и контролише прописану документацију у вези са јавним превозом терета (дозволу, товарни лист, ЦМР, отпремницу и др.);

5) контролише отпремницу, товарни лист и друге документе у вези са обављањем превоза терета за сопствене потребе;

6) контролише испуњеност услова на основу којих је издата лиценца;

7) контролише прописана документа превозника и возача (лиценцу превозника, извода лиценце превозника, сертификат о стручној оспособљености, лиценце за обављање послова професионалног возача и др.);

8) контролише прописана документа наручиоца, односно корисника превоза (уговор закључен између наручиоца, односно корисника превоза и превозника и др.);

9) контролише прописана документа организатора превоза (лиценцу организатора превоза, уговор закључен између организатора превоза и превозника).

Овлашћења инспектора

Члан 51.

У вршењу инспекцијског надзора над обављањем превоза терета у друмском саобраћају инспектор је дужан и овлашћен да:

1) нареди отклањање недостатака и одреди рок за њихово отклањање у погледу:

(1) испуњености прописаних услова и начина за обављање превоза терета у друмском саобраћају,

(2) уредне контроле техничке исправности возила,

(3) послова у обављању делатности друмског превоза терета,

(4) послова у обављању превоза терета за сопствене потребе,

(5) обављања послова наручиоца, односно корисника превоза,

(6) послова у обављању делатности организовања превоза,

(7) извршавања задатака и послова посаде теретног и скупа возила,

2) забрани превоз и употребу возила, ако се превоз терета обавља, односно возила употребљавају противно прописима;

3) искључи возило домаћег превозника, домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника или физичког лица којим се врши превоз терета у домаћем друмском саобраћају противно одредбама закона, одреди место паркирања и одузме саобраћајну дозволу и регистарске таблице у трајању од три дана, а у случају поновног искључивања возила истог домаћег превозника, домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника или физичког лица у трајању од десет дана;

4) наложи домаћем превознику, домаћем привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику или физичком лицу да у одређеном року отклони уочене недостатке и неправилности у раду, ако обавља превоз терета у друмском саобраћају супротно одредбама овог закона и прописа донетих на основу овог закона или прописа којима се уређује безбедности саобраћаја на путевима;

5) искључи возило домаћег превозника, домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника или физичког лица којим врши превоз терета у међународном друмском саобраћају противно одредбама овог закона или међународних уговора, одреди место паркирања и одузме саобраћајну дозволу и регистарске таблице у трајању од пет дана;

6) привремено одузме лиценцу превозника или извод лиценце, ако домаћи превозник престане да испуњава неки од услова за издавање лиценце, прописаних овим законом, осим услова у погледу доброг угледа, стручне оспособљености и финансијске способности и достави је Министарству надлежном органу;

7) привремено одузме лиценцу превозника или изводе лиценце, ако превозник користи лиценцу превозника којој је истекла важност или која је поништена, односно издата другом превознику и достави је Министарству;

8) привремено одузме лиценцу организатора превоза ако организатор превоза престане да испуњава неки од услова за издавање лиценце и достави је надлежном органу;

9) привремено одузме лиценцу организатора превоза, ако организатор превоза користи лиценцу организатора превоза којој је истекла важност или која је поништена, односно издата другом организатору превоза и достави је Министарству;

10) забрани страном превознику даље обављање превоза, ако у теретном или скупу возила нема оригинал важеће дозволе или оригинал друге одговарајуће исправе (одговарајућу лиценцу превозника, извод лиценце, потврду о испуњености техничких услова у погледу буке и емисије загађивача и техничко-експлоатационих услова у погледу безбедности и тд.), при чему је дужан да теретно или скуп возила спроведе до најближе царинске испоставе;

11) привремено одузме дозволу из члана 31. став 1. и члана 34. став 1. тачка б) овог закона издату страном превознику, ако утврди да дозвола не одговара службеној евиденцији Министарства или ако страни превозник не обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају у складу са одредбама овог закона, прописа којима се уређује безбедност саобраћај на путевима, међународног уговора или условима наведеним у дозволи, при чему је дужан да теретно или скуп возила спроведе до најближе царинске испоставе;

12) забрани страном превознику приступ или даље кретање путевима на територији Републике Србије, који супротно условима наведеним у мултилатералној дозволи коју изаје међународна организација, обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају, при чему је дужан да теретно или скуп возила спроведе до најближе царинске испоставе;

13) привремено одузме мултилатералну дозволу страном или домаћем превознику, привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику или физичком лицу, ако основано посумња у њену веродостојност или утврди да дозвола не одговара службеној евиденцији Министарства и достави је Министарству ради предузимања законом прописаних мера;

14) забрани даље обављање превоза терета ако наручилац, односно корисник превоза и превозник нису закључили уговор о превозу терета или се превоз обавља супротно одредбама овог закона, одредбама уговора о превозу терета или прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима;

15) забрани даље обављање превоза терета ако организатор превоза за потребе наручиоца, односно корисника превоза ангажује превозника, привредно друштво, друго правно лице, предузетника или физичко лице супротно одредбама овог закона или прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима;

16) превознику, привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику, лицу одговорном за превоз, физичком лицу или возачу тражи или наложи достављање података о: регистрацији привредног субјекта, лицу одговорном за превоз, возачу, физичком лицу, власнику возила, возилу и друге податке потребне за вођење управног, прекршајног, кривичног поступка или привредног преступа;

17) изрекне и наплати новчану казну на месту извршења прекршаја када је то предвиђено овим законом.

Министарство доноси решење о трајном одузимању лиценце и извода лиценце из става 1. тач. 6, 7, 8 и 9. и дозвола из става 1. тач. 11) и 13) овог члана, најкасније у року од 30 дана од дана достављања привременог решења о одузимању лиценце, извода лиценце превозника или дозволе.

Решење из става 2. овог члана је коначно.

Изузетно од става 2. овог члана, ако је то у интересу обављања превоза, Министарство може решењем изрећи опомену домаћем односно страном превознику, односно вратити му привремено одузету дозволу или привремено одузету лиценцу превозника, односно извод лиценце превозника.

Лице одговорно за превоз у објекту инспекцијског надзора дужно је да, у року од 24 сата од часа када је протекао рок који је одређен за отклањање неправилности, писмено обавести инспектора да ли су неправилности отклоњене.

Службена легитимација, службена значка и службено одело инспектора

Члан 52.

Инспектор је дужан да, у вршењу инспекцијског надзора, има службену легитимацију која садржи инспекцијска овлашћења и службену значку.

Министар прописује изглед и садржину обрасца службене легитимације, односно изглед службене значке.

Инспектор за време обављања инспекцијских послова, може носити службено одело.

Министар прописује изглед и коришћење службеног одела.

2. Остале одредбе о инспекцијском надзору Заустављање и преглед возила

Члан 53.

Надзор над обављањем превоза терета у друмском саобраћају, инспектор врши у сталном седишту и другим пословним просторијама превозника, привредног друштва, другог правног лица, предузетника, лица одговорног за превоз, просторијама физичког лица или при обављању превоза терета.

Инспектор, у вршењу инспекцијског надзора, има право да на путевима зауставља и прегледа возила, осим возила Војске Србије и возила органа унутрашњих послова.

Возила из става 2. овог члана заустављају се истицањем саобраћајног знака "забрањен саобраћај свим возилима у оба смера.

Обавезе објекта инспекцијског надзора према инспектору

Члан 54.

Објекат инспекцијског надзора дужан је да инспектору омогући неометано вршење инспекцијског надзора и да без одлагања омогући увид у захтевану документацију и податке, као и несметан приступ објектима, средствима или особљу који су у вези са обављањем делатности превоза терета у друмском саобраћају.

Објекат инспекцијског надзора дужан је да поступи по налогу инспектора и изврши наложене инспекцијске мере.

Изрицање и наплата новчане казне на лицу места

Члан 55.

Инспектор изриче и наплаћује новчану казну на месту извршења прекршаја када је то предвиђено овим законом.

Усмени налог

Члан 56.

Ако је приликом вршења послова инспекцијског надзора, инспектор издао усмени налог или изрекао усмену забрану, решење о том налогу, односно забрани доставиће се, у року од три дана од дана његовог издавања, лицу на које се односи.

Спровођење забране

Члан 57.

Ако приликом вршења инспекцијског надзора инспектор утврди да је учињен прекршај или привредни преступ или кривично дело, дужан је да без одлагања поднесе захтев за покретање прекршајног поступка, пријаву за привредни преступ или кривичну пријаву.

Обавеза возача

Члан 58.

Возач је дужан да заустави возило на месту које одреди инспектор истицањем прописаног саобраћајног знака.

Лице које има возило у власништву или га користи на основу уговора о финансијском лизингу, на основу уговора о закупу или управља возилом има право да присуствује инспекцијском прегледу.

Забрана коришћења возила које је искључено из саобраћаја

Члан 59.

Забрањено је, за време трајања искључења, користити возило које је у вршењу инспекцијског надзора искључено из саобраћаја.

Привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице, коме је у вршењу послова инспекцијског надзора инспектор искључио возило којим се обавља превоз терета у међународном или домаћем друмском саобраћају супротно одредбама овог закона, дужан је да на месту паркирања које му је одређено, обезбеди возило.

Право на жалбу

Члан 60.

Против решења инспектора може се изјавити жалба Министарству у року од осам дана од дана достављања решења.

Против решења овлашћеног лица општинске, односно градске управе, управе Града Београда или аутономне покрајине може се изјавити жалба Министарству у року од осам дана од дана достављања решења.

Жалба изјављена против решења из ст. 1. и 2. овог члана не одлаже извршење решења.

Забрана приступа на територију Републике Србије

Члан 61.

У случају учесталих примедба инспектора на рад појединих превозника, Министарство може изрећи забрану приступа на територију Републике Србије страном

превознику, односно забрану обављања превоза терета у међународном друмском саобраћају домаћем превознику у трајању од три месеца до 12 месеци.

Инспектор је дужан да поднесе захтев Министарству да изрекне забрану приступа на територију Републике Србије страном превознику, односно забрану обављања превоза терета у међународном друмском саобраћају домаћем превознику у трајању од једног до три месеца, ако превозник на захтев инспектора, истицањем саобраћајног знака "забрањен саобраћај свим возилима у оба смера" не заустави возило и инспектору не омогући вршење инспекцијског прегледа возила и документације, без одлагања не пружи тражене податке или документацију или не поступи у складу са налогом инспектора.

Обавештавање страног органа

Члан 62.

Министарство ће, у складу са међународним уговором, обавестити надлежни орган земље на чијој територији се налази седиште страног превозника, односно на чијој територији је регистровано возило о повредама овог закона и о предузетим мерама из чл. 51., 55. и 56. овог закона.

Поверавање послова инспекцијског надзора

Члан 63.

Поверава се општинској, односно градској управи, односно управи Града Београда вршење послова инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона у обављању превоза терета у друмском саобраћају који се обавља на територији општине односно града, односно Града Београда.

Овлашћено лице општинске, односно градске управе, односно управе Града Београда у вршењу послова инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона, којима се уређује превоз терета у друмском саобраћају на територији те јединице локалне самоуправе има права, дужности и овлашћења из чл. 50., 51. и 57. овог закона.

Поверава се аутономној покрајини вршење послова инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона у обављању превоза терета у друмском саобраћају који се обавља на територији аутономне покрајине, осим превоза терета у међународном друмском саобраћају.

Овлашћено лице аутономне покрајине у вршењу послова инспекцијског надзора над обављањем превоза из става 3. овог члана има дужности и овлашћења из члана чл. 50., 51. и 57. овог закона.

Сарадња

Члан 64.

Министарство може у процесу доношења одлука из своје надлежности које утичу на обављање превоза терета у домаћем и међународном друмском саобраћају сарађивати са Привредном комором Србије и удружењима превозника.

Министарство размењује, на принципу узајамности, податке о издатим лиценцама превозника, обавештења о извршеним прекршајима и предузетим административним мерама, са органима надлежним за послове саобраћаја других држава.

Министарство, на принципу узајамности, остварује сарадњу са органима из става 2. овог члана, с циљем да се у највећој могућој мери обезбеди примена прописа којима се уређује превоз терета у међународном друмском саобраћају.

VIII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 65.

Новчаном казном од 400.000 до 800.000 динара казниће се за привредни преступ домаће привредно друштво или друго правно лице ако:

- 1) обавља каботажу унутар територије Републике Србије преивремено регистрованим прикључним возилом које је у власништву страног лица (члан 4. став 8);
- 2) обавља или је обавио јавни превоз терета, а нема лиценцу превозника за јавни превоз терета (члан 5. став 1);
- 3) организује или је организовао превоз терета у друмском саобраћају за потребе наручиоца превоза, а нема лиценцу организатора превоза (члан 6. став 1);

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 50.000 до 100.000 динара и лице одговорно за превоз у привредном друштву или другом правном лицу.

За привредни преступ из става 1. тачка 2) овог члана може се лицу одговорном за превоз изрећи и заштитна мера забране вршења одређених дужности у трајању од шест месеци до три године.

За привредни преступ из става 1. тачка 3) овог члана може се лицу одговорном за превоз изрећи и заштитна мера забране вршења одређених дужности у трајању од шест месеци до две године.

Члан 66.

Новчаном казном од 400.000 до 800.000 динара казниће се за привредни преступ страно привредно друштво или друго страно правно лице ако:

- 1) обавља каботажу без дозволе за каботажу (члан 4. став 1);
- 2) обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају без дозволе издате сходно међународном уговору, односно појединачном или мултилатералном контингенту дозвола (члан 31. став 1);
- 3) дозволу за међународни превоз терета са пратећом документацијом не попуни исправно, уредно и читко пре отпочињања превоза (члан 26. став 3);
- 4) превозник са седиштем, односно пребивалиштем у држави чланици издаваоца мултилатералне дозволе уз мултилатералну дозволу не води дневник путовања у складу са чланом 30. став 3. овог закона;

5) се у теретном или скупу возила страног превозника, при обављању превоза терета у друмском саобраћају, не налази лиценца превозника, односно извод лиценце превозника када је то предвиђено одредбама националног законодавства тог превозника (члан 34. став 1. тачка 1).

Члан 67.

Новчаном казном од 200.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

- 1) лице одговорно за превоз не поседује сертификат о стручној оспособљености (члан 10. став 1.);
- 2) лице одговорно за превоз обавља послове управљања у јавном превозу терета у домаћем или међународном друмском саобраћају супротно одредби члана 10. став 7. овог закона;
- 3) обавља јавни превоз терета супротно одредби члана 13. став 2. овог закона;
- 4) извод лиценце превозника пренесе другом превознику (члан 16. став 1.);

5) користи теретно или скуп возила у коме се не налази извод лиценце превозника супротно члану 16. став 4. овог закона;

6) дозволу пренесе другом превознику (члан 26. став 2.);

7) се приликом обављања јавног превоза терета у теретном или скупу возила домаћег превозника не налази оригинал извода лиценце превозника (члан 33. став 1.);

8) се у теретном или скупу возила страног превозника, при обављању друмског превоза терета, не налази лиценца возача у складу са одредбама националног законодавства тог превозника (члан 34. став 1. тачка 2);

9) се у теретном или скупу возила страног превозника, при обављању превоза терета у друмском саобраћају, не налази попуњен и оверен ЦМР (члан 34. став 1. тачка 5);

10) се у теретном или скупу возила страног превозника, при обављању превоза терета у друмском саобраћају не налази оригинал дозвола или ако у ту дозволу нису исправно, уредно и читко унети подаци и нема печат, датум и потпис надлежног царинског органа Републике Србије, у складу са чланом 34. став 1. тачка 6) овог закона.

11) лице одговорно за превоз у објекту инспекцијског надзора не обавести инспектора о отклањању неправилности у складу са одредбом члана 51. став 5. овог закона;

12) поступи супротно одредби члана 54. став 1. и 2. овог закона;

13) користи возило које је у вршењу инспекцијског надзора искључено из саобраћаја (члан 59. став 1).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 20.000 до 50.000 динара и лице одговорно за превоз у привредном друштву, односно у другом правном лицу.

Новчаном казном од 50.000 до 200.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном од 50.000 до 120.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. тач. 1), 3), 5), 6), 8), 9), 11), 12) и 13) овог члана.

Члан 68.

Новчаном казном од 150.000 до 400.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) обавља превоз терета за сопствене потребе супротно одредбама члана 3. став 4. овог закона;

2) обавља превоз терета за сопствене потребе супротно одредбама члана 3. став 6. овог закона;

3) страни превозник обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају супротно одредбама члана 31. став 2. овог закона;

4) страни превозник обавља јавни превоз терета теретним или скупом возила супротно члану 31. став 3. овог закона;

5) страни превозник обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају супротно одредбама члана 31. став 4. овог закона;

6) се у теретном или скупу возила домаћег превозника, при обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају не налази попуњен и оверен оригинал ЦМР-а, (члан 33. став 4);

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 20.000 до 50.000 динара и лице одговорно за превоз у привредном друштву, односно другом правном лицу.

Новчаном казном од 30.000 до 100.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном од 25.000 до 80.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. тач. 1), 2), 3), 4), 5) и 6) овог члана.

Члан 69.

Новчаном казном од 100.000 до 250.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

- 1) се превоз обавља супротно одредбама члана 13. став 4. овог закона;
- 2) теретно или скуп возила домаћег превозника којим се обавља превоз терета у друмском саобраћају нема на бочним вратима, односно на бочним странама кабине возила, исписано пословно име, односно фирму (члан 13. став 5);
- 3) се на бочним вратима или бочним странама кабине теретног или скупа возила домаћег превозника којим се обавља превоз терета у друмском саобраћају налазе други натписи, осим натписа из члана 13. став 5. овог закона (члан 13. став 6);
- 4) пословно име, односно фирма, нису на бочним вратима, односно на бочним странама кабине теретног или скупа возила домаћег превозника којим се обавља превоз терета у друмском саобраћају исписани словима висине најмање 5 cm и бојом или налепницом која се битно разликује од основне боје возила у складу са чланом 13. став 7. овог закона;
- 5) се превоз обавља теретним или скупом возила супротно одредбама члана 13. став 8. овог закона;
- 6) у свом седишту не чува оригинал лиценце превозника односно лиценце организатора превоза (члан 15. став 7);
- 7) пренесе лиценцу превозника или лиценцу организатора превоза (члан 15. став 8.);
- 8) домаћи превозник не обавести Министарство о промени података у вези са условима за издавање лиценце превозника, односно лиценце организатора превоза, најкасније у року од осам дана од дана настале промене (члан 21. став 1);
- 9) се превоз терета обавља супротно одредби члана 33. став 2. овог закона;
- 10) се при обављању превоза терета у домаћем саобраћају у теретном или скупу возила домаћег превозника не налази документ са подацима о терету који се превози (товарни лист или отпремница) у складу са чланом 33. став 3. овог закона;
- 11) се при обављању превоза терета у друмском саобраћају у теретном или скупу возила страног превозника не налази оригинал уговор о раду закључен између возача који управља возилом и страног превозника који обавља превоз, односно оверена фотокопија уговора о раду, односно потврда о радном односу, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик у складу са чланом 34. став 1. тачка 3) овог закона;
- 12) се при обављању превоза терета у друмском саобраћају у теретном или скупу возила, које страни превозник користи на основу уговора о закупу не налази оригинал или оверена фотокопија уговора о закупу са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик у складу са чланом 34. став 1. тачка 4) овог закона;

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 15.000 до 30.000 динара и лице одговорно за превоз у привредном друштву, односно другом правном лицу.

Новчаном казном од 30.000 до 80.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном од 20.000 до 50.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. тач. 1), 2), 3), 4), 5), 9), 10), 11) и 12). овог члана.

Члан 70.

Новчаном казном од 80.000 до 300.000 динара казниће се за прекршај предузетник ако:

- 1) обавља каботажу без дозволе за каботажу (члан 4. став 1);
- 2) домаћи превозник обавља каботажу унутар територије Републике Србије преивремено регистрованим прикључним возилом које је у власништву страног лица (члан 4. став 8);
- 3) обавља или је обавио јавни превоз терета, а нема лиценцу превозника за јавни превоз терета (члан 5. став 1);
- 4) организује или је организовао превоз терета у друмском саобраћају за потребе наручиоца превоза, а нема лиценцу организатора превоза (члан 6. став 1);
- 5) обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају без дозволе издате сходно међународном уговору, односно појединачном или мултилатералном контингенту дозвола (члан 31. став 1);
- 6) дозволу са пратећом документацијом није попунио исправно, уредно и читко пре отпочињања превоза (члан 26. став 3);
- 7) превозник са седиштем, односно пребивалиштем у држави чланици издаваоца мултилатералне дозволе уз мултилатералну дозволу не води дневник у складу са чланом 30. став 3. овог закона;
- 8) се у теретном или скупу возила страног превозника, при обављању превоза терета у друмском саобраћају, не налази лиценца превозника, односно извод лиценце превозника када је то предвиђено одредбама националног законодавства тог превозника (члан 34. став 1. тачка 1);
- 9) се при обављању превоза терета у друмском саобраћају код возача не налази уговор о раду возача закључен између возача који управља возилом и домаћег или страног превозника који обавља превоз тим возилом, односно оверена фотокопија уговора о раду, односно потврда о радном односу у складу са чланом 35. овог закона;
- 10) уколико возач поступи супротно одредбама члана 58. став 1 овог закона.

Новчаном казном од 20.000 до 50.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. овог члана.

Члан 71.

Новчаном казном од 20.000 динара казниће се на месту извршења прекршаја правно лице за прекршај из члана из члана 65. став 1. тач. 1), 2) и 3), члана 66. став 1. тач. 1), 2), 3), 4), 5), 6) и 7), члана 67. став 1. тач. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 9), 10), 11), 12) и 13), члана 68. став 1. тач. 1) 2), 3), 4), 5) и 6) и члана 69. став 1. овог закона.

Новчаном казном од 15.000 динара казниће се на месту извршења прекршаја предузетник за прекршај из члана 67. став 1. тач. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 9), 10), 11) и 13), члана 68. став 1. тач. 1) 2), 3), 4), 5) и 6), члана 69. став 1. овог закона и члана 70. став 1. овог закона.

Новчаном казном од 5.000 динара казниће се на месту извршења прекршаја физичко лице или одговорно лице у привредном друштву, односно другом правном лицу за прекршај из члана 67. став 1. тач. 3), 5), 6), 7), 8), 10), 11), 12) и 13) члана 68. став 1. тач. 1) 2), 3), 4), 5) и 6), члана 69. став 1. и члана 70. став 1. тач. 1), 2), 3), 4), 6), 8), 10), 11) и 12) овог закона.

Страни превозник који нема седиште или представништво у Републици Србији

Члан 72.

Уколико прекршај, одређен у овом закону начини страни превозник или возач страног превозника који нема седиште или представништво у Републици Србији, сматраће се да је возач теретног или скупа возила са којим је извршен прекршај представник окривљеног страног превозника.

IX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Рок за доношење прописа за извршавање овог закона

Члан 73.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од три године од дана ступања на снагу овог закона.

Престанак важења закона

Члан 74.

Даном пуне примене овог закона престају да важе Закон о међународном превозу у друмском саобраћају („Службени лист СРЈ“, бр. 60/98, 5/99, 44/99, 74/99 и 4/00 и „Службени гласник РС“, бр. 101/05 и 18/10) и Закон о превозу у друмском саобраћају („Службени гласник РС“, бр. 46/95, 66/01, 61/05, 91/05, 62/06 и 31/11), осим одредаба о превозу путника у друмском саобраћају и пружању станичних услуга и казних одредаба које се односе на превоз путника у друмском саобраћају и пружање станичних услуга.

Примена прописа донетих на основу закона који престају да важе

Члан 75.

Прописи донети на основу Закона о међународном превозу у друмском саобраћају и Закона о превозу у друмском саобраћају, који се односе на превоз терета у друмском саобраћају, примењују се до доношења подзаконских прописа на основу овог закона, уколико нису у супротности са његовим одредбама.

Важење појединачних правних аката

Члан 76.

Појединачни правни акти издати до дана ступања на снагу овог закона, важе до истека рока на који су издати.

Појединачни правни акти који су издати без рока важења, престају да важе истеком рока од годину дана од дана пуне примене овог закона.

Примена овог закона на започете поступке

Члан 77.

На поступке нису окончани до дана пуне примене овог закона, примењиваће се одредбе закона по којем су започети.

Поступци привредног преступа и прекршајни поступци који су покренути до дана пуне примене овог закона окончаће се по прописима који су важили до дана пуне примене овог закона, ако су блажи за учиниоца.

Рок за усклађивање пословања

Члан 78.

Привредна друштва, друга правна лица или предузетници који обављају делатност превоз терета у друмском саобраћају су да своје пословање ускладе са овим законом у року од годину дана од дана пуне примене овог закона.

Ступање на снагу овог закона

Члан 79.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а примењује се по истеку три године од дана ступања на снагу овог

закона, осим одредаба члана 3. ст. 3, 4, 5. и 6. и чл. 4, 31, 32, 34, 35. и 72. и казних одредаба које се односе на повреде наведених чланова, које се примењују даном ступања на снагу овог закона.